

El món dels rodatges és molt present en els relats de Manuel Quinto
ARXIU

Històries de pel·lícula

Home de cinema des de sempre, Manuel Quinto (Manresa, 1944) s'estrena en narrativa amb el llibre de contes *Pantalla*. Són tretze narracions en què furga sobre les vivències i il·lusions que l'han fascinat en la seva tasca crítica i divulgativa del fantàstic món del setè art.

En aquest llibre, Quinto no fa història, ni crítica, ni divulgació, el que fa és un exercici amb què dona a conèixer quins han estat els seus noms i l'entorn que

conformen la seva memòria vivencial. Fa ficció de la ficció assimilada a la pantalla i teixeix històries commovedores que eixamplen la màgia cinematogràfica.

Els contes tenen dues variants: els grans protagonistes de la creació, productors, directors i intèrprets, però també els personatges anònims que han mogut la seva vida en el seu delit pel cinema.

Dels primers en destacariem *El moment màgic*, que comença els relats, i que narra els últims anys de la vida de George Méliès, un dels creadors més emblemàtics. La seva figura, amb cintes de fa més d'un segle, va fer comprendre al narrador del conte "que el cinema no era imatge sinó imaginació, i estava obert a totes les possibilitats de la creació humana". L'afirmació s'intueix en altres contes, com en el passeig de Fellini i Mastroianni pels carrers de Roma, l'entrevista amb Orson Welles a Manresa o les peripècies dels darrers temps de l'actor còmic i escriptor Groucho Marx.

Però on trobem narrativa imaginativa potent és en els contes que giren al voltant de personatges anònims. A *La taquillera sempre truca dues vegades* hi ha una història del més bell amor romàntic que podem veure en molts films, amb drama final ben sorprenent. I el despertar de l'amor al cinema d'un nen a la Barcelona de la postguerra que es viu a partir d'una visió panoràmica de muntanyes nevades al cinema Tívoli de Barcelona. L'autor també s'endinsa en el gènere fantàstic a *Fantasma d'amor*, en què el protagonista reviu moments emotius d'infància amb la Laura en una ciutat de Vic, encara amb molta sota-na als carrers.

La narrativa de ficció ajuda a comprendre la influència del setè art en el canvi de costums de totes les societats humanes des que els germans Lumière van trobar la manera de passar quadres i vivències en moviment a una pantalla, mitjançant un projector de pel·lícules: un pas endavant en la civilització. *

PANTALLA
Manuel Quinto

Editorial: Saldonar
Barcelona, 2016
Pàgines: 224
Preu: 16,50 euros

ASSAIG XAVIER FERRÉ

L'augment del nombre de publicacions que analitzen la crisi de fons que ens somou és gairebé exponencial d'ençà de començament del nou segle. La insistència en el canvi d'organització productiva arran de les anomenades noves tecnologies, la substitució de l'economia productiva a mans de l'especulació financera i la generació d'una elit social que deté el control dels fluxos econòmics i informatius són signes que denoten el nou escenari polític present.

En aquest context, els científics Solé i Sardà expliquen ben didàcticament una dimensió bàsica que intervé decisivament en

Crisi de model

l'actual panorama crític: el límit d'explotació de les energies no renovables entre les quals cal situar el petroli i la seva relació amb l'encariment de les activitats econòmiques. El fet, doncs, que aquesta matèria primera sigui exhaurible fa que la dinàmica econòmica desigual mundial (centres i perifèries) romangui en constant qüestionament; qüestionament que, com observen

els autors, és a la base de la necessitat de canvi de mentalitat i d'actituds socials a l'entorn d'un altre model econòmic basat en concepcions cooperatives i energètiques alternatives. La gran quantitat de dades que l'assaig aporta de la producció del petroli basat en el potencial energètic extractiu per bidó, percentatge comparatiu de consum d'energies convencionals i renovables fa que l'argumentació del text plantegi –en clau de sensibilització ciutadana– el qüestionament del productivisme com a cultura econòmica.

Segons tots dos teòrics, cal cercar una via productiva que maldi per plantejar una